

personoplysninger. Udvalget henviser herved til, at dette følger af direktivets artikel 28, stk. 2.

Selv om det ikke kan antages at følge som en forpligtelse af den nævnte bestemmelse i direktivet, forudsætter udvalget endvidere, at Datatilsynet høres i forbindelse med, at regeringen udarbejder sådanne lovforslag, ligesom vedkommende ressortministerium også forudsættes at inddrage Datatilsynet i forbindelse med sin stillingtagen til et privat lovforslag.

Hvad særligt angår behandling af oplysninger, som foretages for domstolene, og som et flertal foreslår, at der etableres en særlig tilsynsordning for, jf. nedenfor, finder udvalget, at der bør skabes fornødent lovgrundlag for, at Datatilsynet og disse tilsynsmyndigheder kan samarbejde i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde deres pligter, navnlig ved at udveksle alle relevante oplysninger. Udvalget peger i den forbindelse på, at Datatilsynet (i dag Registertilsynet) er i besiddelse af en betydelig sagkundskab vedrørende databeskyttelsesretlige spørgsmål, som det bør være muligt for de øvrige tilsynsmyndigheder at trække på. Der henvises nærmere til *betænkningen*, side 370.

Endelig foreslår udvalget - i lyset af direktivets artikel 28, stk. 6, - at Datatilsynet også skal samarbejde med tilsynsmyndighederne i andre medlemsstater. Indholdet af Datatilsynets opgaver på dette område er beskrevet i *betænkningen*, side 371-373.

B. Tilsynet med domstolene

For så vidt angår tilsynet med domstolenes behandling af oplysninger, har udvalget overvejet to spørgsmål. Det gælder for det første spørgsmålet om, hvem der skal føre tilsyn med domstolenes behandling af personoplysninger, og for det andet spørgsmålet om, hvilke opgaver der bør henlægges til vedkommende tilsynsmyndighed.

Som anført ovenfor følger det af direktivets artikel 28, stk. 1, at medlemsstaterne skal udpege én eller flere tilsynsmyndigheder (offentlige myndigheder), der har til opgave på deres område at påse overholdelsen af de bestemmelser, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af direktivet. Dette skal bl.a. ske på baggrund af de anmeldelser, som vedkommende tilsynsmyndighed modtager fra de dataansvarlige, jf. nærmere ovenfor pkt. 4.2.7.2., hvor udvalgets overvejelser vedrørende anmeldelse af behandlinger, der foretages for domstolene, er beskrevet.

Udvalget peger på to mulige tilsynsordninger, nemlig enten at henlægge tilsynet med domstolene til Datatilsynet eller at gennemføre en ordning, som i det væsentlige svarer til den, der er indeholdt i tinglys-

ningslovens § 50 og §§ 50 a-g (edb-tinglysningsregistre).

Et flertal (17 medlemmer) anbefaler den sidstnævnte tilsynsmodel, idet flertallet af principielle grunde ikke kan anbefale, at det overlades til Datatilsynet at føre tilsyn med domstolenes judicielle funktioner. Flertallet anfører i tilknytning hertil, at hensynet til at gennemføre en så enstrenget tilsynsordning som muligt taler for at etablere en ordning, hvorefter tilsynet med domstolene i det hele placeres i domstolsregi. I givet fald undgås det, at dele af tilsynet føres i domstolsregi, mens andre dele af tilsynet føres af en administrativ myndighed (Datatilsynet).

Flertallet foreslår, at der med hensyn til domstolenes *judicielle funktioner* gennemføres en ordning, hvorefter lovligheden af behandling af oplysninger, der sker i tilknytning til denne virksomhed, gøres til judicielle afgørelser, der træffes af vedkommende dataansvarlige domstol.

Afgørelserne bør kunne efterprøves ved kære til en højere ret, idet der efter direktivets artikel 28, stk. 1, skal være mulighed for, at den registrerede kan få kontrolleret den dataansvarliges behandling af oplysninger om vedkommende hos en funktionelt uafhængig offentlig myndighed. Dette gælder, for så vidt angår civile retssager, hvis der er tale om en sag, der falder inden for fællesskabsrettens område. Også med hensyn til andre retssager, herunder sager inden for strafferetsplejen, bør tilsvarende gælde, selv om direktivet ikke stiller krav herom, jf. artikel 3, stk. 2, 1. pind. Efter flertallets opfattelse bør der således altid kunne ske en efterfølgende kontrol af behandlingens lovlighed. Se nærmere herom i *betænkningen*, side 376 f.

Med hensyn til domstolenes *administrative funktioner*, det vil sige den teknisk-administrative behandling af oplysninger, herunder spørgsmålet om behandlingssikkerhed, anbefales det ud fra de samme overvejelser som dem, der ligger bag ordningen i tinglysningslovens § 50 og §§ 50 a-g, at kontrollen med den egentlige byret, herunder boligretten, husdyrvoldgiftsretten m.v. og landsretterne, henlægges til landsretspræsidenterne. Herudover bør landsretspræsidenternes tilsyn omfatte andre retter, der er beliggende i vedkommende landsretskreds. Dog bør tilsynet med Højesteret og Den Særlige Klageret udføres af præsidenten for Højesteret.

Det tilsyn, som retspræsidenterne skal udføre, bør efter flertallets opfattelse i det væsentlige svare til, hvad der foreslås i relation til Datatilsynet, jf. ovenfor.

Dog finder udvalget, at der på enkelte punkter bør fastsættes særlige regler for tilsynet på domstolsområdet.